

מגיש דרבי בתקליטה
"להפסיק את הרעש"

שים, גברים, בטלנים וחרוצים. מחפשי דרך כרוניים ונוודים נצחיים מכל העור לם חנו בה לרגע, טעמו את הים והחול ונדרו הלאה.

המיבנה הדמוגרפי של הספינה דר מה: משוטטים תמידיים או זמניים. אלא שהספינה, בניגוד לנביעות, מת אימה רק לקשוחים שבהם, אותם שיש בהם יותר הרפתקנות מאשר נהנתנות.

ועוד שני תנאי העסקה: רק גברים, כדי לא ליצור מתחים. רק זרים, מכיוון שהישראלים משתוקקים לבלות בתל אביב אחרי שעות העבודה, מיבצע ש הוא בלתי אפשרי לחלוטין, שכן הקשר עם החוף מתרחש רק אחת לעשרה ימים.

אחד כזה, העונה לכל התנאים, הוא מייק דרבי, 26, אנגלי, אחראי על המי גישים, שמונה חודשים על ספינת הש" לוס. עברתי בתחנת שידור מקומית בדדלי שליד ברמינגהם. ואז מצאתי מודעה בעיתון מוסיקה, שמחפשים קריינים לקול השלום. החלטתי להציע את עצמי. ממילא נמאס לי מתחנת (המשך בעמוד 24)

בשנת 1930 גילה את הים. ב-1948 התמנה כקברניט. כשהיה בן 60 פרשו כל בני גילו אל האשה והיבשה.

לא אל דייק. אני לא רציתי לחזור הביתה, וגם האשה לא רצתה. אומנם אנחנו נשואים 49 שנים ויש לנו שני ילדים ושלושה נכדים, אבל היא לא אוהבת שאני מסתובב לה בבית ובחיים כל יום.

"אנחנו נפגשים רק פעמיים בשנה. זה טוב לה וטוב גם לי."

"עכשיו, כפעם הראשונה בחיים שלי, אני מרגיש שאני רוצה לחזור הביתה ולראות את הים רק בתצלומים ישנים. אני מקווה שגם האשה מרגישה כך."

"יותר אין לי מה לספר. מה אני כבר יכול לומר על עצמי? אני בעצמי לא יודע הרבה על עצמי."

המגיש

ב-250 ש"ח

פ עם היתה נביעות. מין מקום מה חלומות, המתאים לכולם — נ

מיהרו לשלוח את פירסומותיהם על פני המים. אייבי נאלץ למכור חלק ממניות הספינה למיקי אלבין — סוחר ככל דבר, גם בנשק — ולעמירם ניר. גם היחסים עם אנשי הצוות לא התאימו לחלום. עובד לשעבר: אייבי אסר עלינו לדבר עם עיתונאים, כדי שלא נפרסם את תלונותינו. הוא מאוד חושש לתרמית שלו, ובצדק.

הוא כל כך טורח להציג את עצמו כאיש של שלום, שקט ונחמד. למעשה הוא אדם שתלטן ונצלן, מתפרץ בצעקות נוראיות אם מישהו מעז להפרי את ההוראות שלו, מצפה שיעברו למי ענו כמעט בלי תמורה.

הוא גם רוצה להיות הכוכב הראשי של השידורים. לכן הוא לא מרשה לקריינים לדבר הרבה זמן אל תוך המיקרופון. הוא רוצה שהם יעשו את העבודה השחורה ויישארו אלמונים, וכך התחנה תזוהה רק איתו.

"ועוד דבר: הוא אוהב לראות את עצמו כנוון קונפורמיסט מושבע. למעשה הוא הפך לחלק מהמימסד. היום קול השלום זוהי תחנה משעממת, יותר שמרנית מקול ישראל ומגלי צה"ל. למשל, בעניין המוסיקה. אייבי אר הב בעיקר מוסיקה שקטה. הוא מסוגל להתקשר ככעס אל תקליטן שמשמיע מוסיקה רעשנית ולצעוק עליו: מספיק כבר עם הרעש הזה!"

אף נושאי השיחה של אייבי נתן השתנו. השלום ושאר האידיאלים הנשגבים הפכו למשהו רחוק, מיושן. עכשיו אייבי נתן מדבר בגאווה על הדיאטה החדשה שלו.

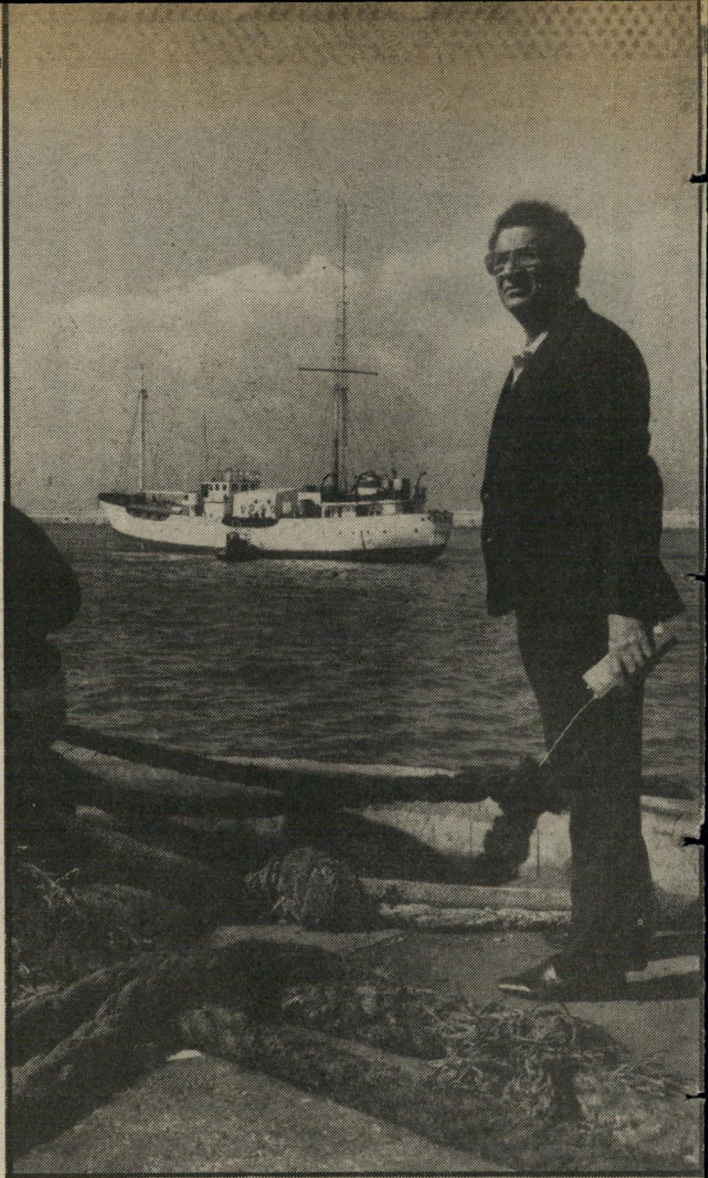
"לא שמעתם? אני מתפלא מאוד. כולם יודעים שאני אוכל כל היום רק יוגורט ואורז, ובכל זאת אני לא רעב." הוא אומר בפליאה גדולה.

הקברניט

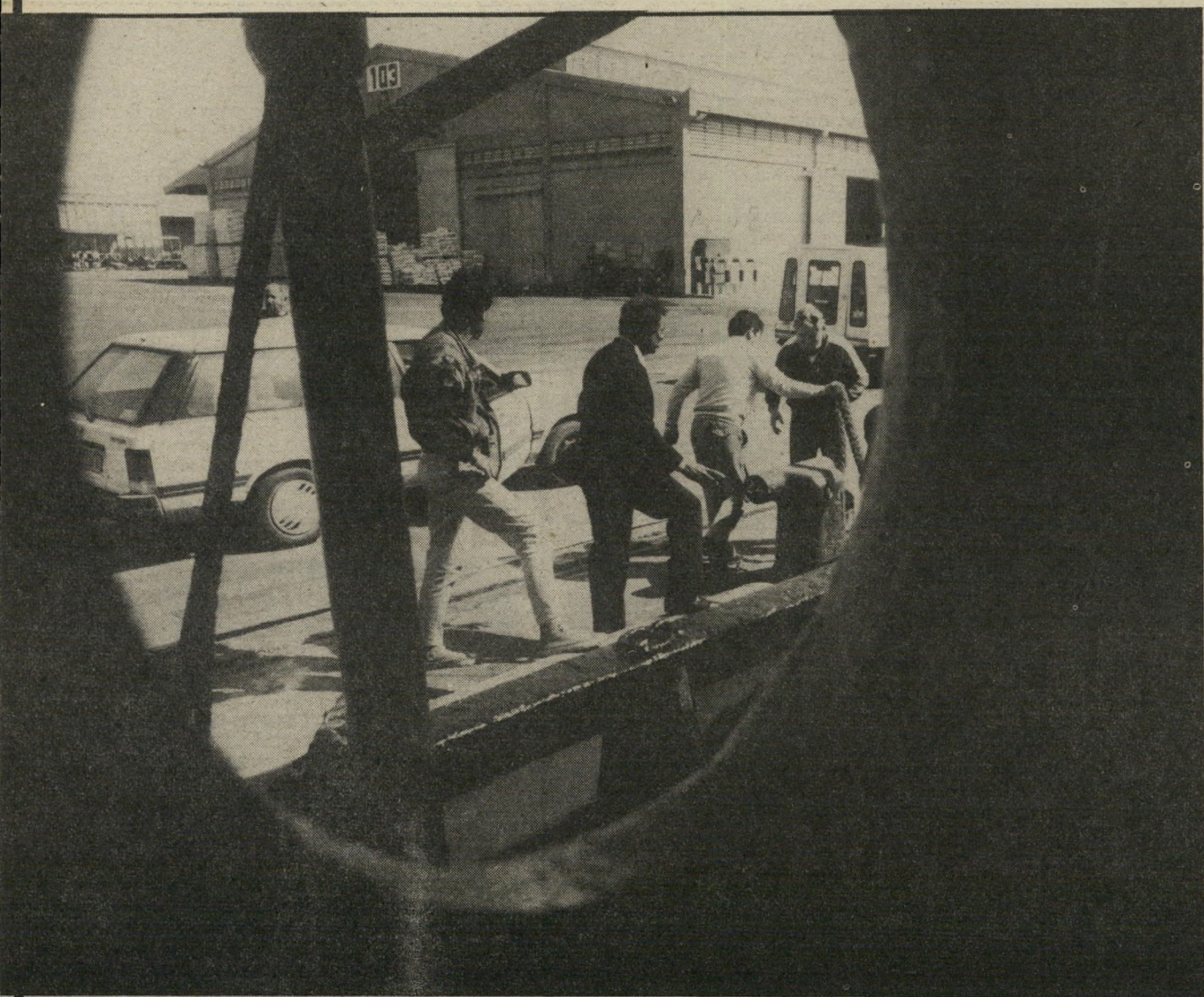
שלא יודע

אל דייק בן ה-75, הולנדי ועפן, הגיע לפני שבע שנים, רק לחדש. מאז הוא הקברניט.

אייבי ממתין לאניה באשדוד
הוא שתלטן וצעקן

פקטידיסק. בעת סערה מנגנים בקומ" פקטידיסקים, שאינם כה קופצניים כמו התקליטים. משרד האי-אם נשרף, היום משרדים רק באף-אם. תקליטיה זעירה: שמונת אלפים תקליטים, עטי פות מרופטות. תאמגורים: עטיפות של תקליטים על הקירות, ארון שרלי תותיו נעולות בחווקה, כדי שלא יפתחו כעת סערה, מיטה ריקומתית, שיי רה קטנטנה.

אניה פירטית, מוקינה, שנראית כמו דירה מוזנחת, בלתי רצויה, כמעט שנואה. מספינת שלום הפכה לסלע של מחלוקת ומאבק.

"אניות אחרות בגילה כבר נחות על מישכבן," אומר אייבי נתן. החלום שלו: ספינת השלום תהיה מונחת על קרקע עית חוף הרולפיניריום, בקומתה העליונה אולפן ענק שישדר שידורים חיים, בתחתונה — בית קפה. ואלפי תיירים, זרים וישראלים, יבקרו בספינה, ישמעו הרצאות על תולדותיה, ישתתפו בשידורים, ישלשו את כספם אל קופת בית הקפה.

החזון של אנשי עיריית תל-אביב קצת שונה. הם מתנגדים להנחתה על חוף הרולפיניריום. במקום זאת הציעו את שפך הירקון. אייבי נתן סירב.

"לא אכנע להם," הוא אומר. "אני נלחם. למרות שכבר אין לי כוח לספינה הזו. אם היא טובעת מחר, כל הצוות ניצל וחברת הביטוח משלמת לי דמי ביטוח — אני עושה מטיבה גדולה, מרוב שימחה."

הספן

השמרן

שבאה הספינה לחופי הארץ, כינו עיתונאים נרגשים את אייבי נתן בשם הצירוי: ספן השלום. הוא דיבר על השלום היפה והמילחמה המכוערת, ועד כהנה וכהנה קלישאות. אולי חלם להיות אונאסיס מצד הספנות, או ג'וני קרסון מצד השידורים, או מהטמה נגדי מצד השלום.

המציאות היתה שונה. פרצה מילי חמה מכוערת, ואחרי כך השידורים החלו לצבור הפסדים. פירסומאים שוב לא

ליד המזח באשדוד

במקום ספינת שלום, סלע של מאבק